

Postacı

– GürselCengiz · 03 Ekim 2010

Gök mavi
Toprak kara
İkisinin arasında
Yürüyor
Sevimli bir adam
Caddeleri yara yara

Adı postacı
Karnında gazı
Ocağında tuzu hiç eksik
Olmadı

Çantası manda gönünden
Tonton göbeği giderdi
Hep kendi önünden

Mektuptan başka
Kimisine kömür karası
Kaderler
Kimisine onarılmayacak
Gönül yaraları
En çok da
Demet demet
Sevgi taşıdı

Nazilli basmasından
Şapkası
Postacıyı görünce
İşveli işveli
Gülümseyen mahallenin
Hasbasıydı
Tek aksesuarı

Şimdilerde mektuplar öldü
Mektupdan sonra

Postacı
İlhamını şair aldı
Anılar da mektup
Şiirlerde postacı kaldı

Herkes alacağını aldı
Bize de postacıyı yazmak
Kaldı...

Gürsel CENGİZ